

paa privat Haand, men som man ikke altid skjænter den Opmærksomhed, jeg synes var heldig. I denne Sag er jeg derimod saa enig med det ærede Medlem her tæt foran (Berg), som jeg vel kan være, og jeg skal særdeles henstille til den høitærede Minister og det ærede Thing, om det ikke vilde være rigtigt, ved Thingets Botum at tilkjendegive den Takke, at vi overlade til Ministeren at drive Statens Baner indtil Videre. Skulde Thinget finde, at dette ikke er rigtigt, eller at de Regler, hvorunder Banerne drives, ikke ere heldige, staaer det jo i Thingets, saavelsom i Ministerens Magt til enhversemdelst givne Tid at stride ind.

Winther: Det vilde forekomme mig forunderligt, om dette Thing skulde lade sig det være magtpaaliggende at skaffe Ministeriet friere Hænder, end det selv forlanger med Hensyn til et saa vigtigt Anliggende som dette. Med Hensyn til andre Love, f. Ex. Revisionsbestemmelserne i Lønningslove, har der netop været ført en stor Strid om, hvorvidt Sagen skulde staae ubestemt hen, eller om der skulde fastsættes en vis Tid, da en saadan Revision skulde foretages, og man er kommen til det Resultat, at man har forlangt en bestemt Tidsfrist. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) sagde, at dersom Rigsdagen i Tidens Længde ikke skulde blive tilfreds med den Maade, hvorpaa Regjeringen driver Banerne, havde den det i sin Magt at gjøre Forslag om en Forandring, i saa Henseende; men jeg vil spørge, om det ikke er en langt lettere og heldigere Stilling for Thinget, naar Regjeringen er forpligtet til inden en vis Tidsfrist at forelægge Rigsdagen Resultaterne af de Erfaringer, den har havt indtil et saadant Tidspunkt, end naar vi Andre, som paa ingen Maade have den samme Afgang til saadanne Erfaringer, skulde tage Initiativet til en saadan Lov. Jeg er overbevist om, at Thingets Stilling i 1872 vil være langt heldigere med Hensyn til denne Sag, naar vi lade Ministerens Forslag staae ved Magt, end naar vi udslette denne Tidsbestemmelse, men forresten tror jeg, at dette

ligger saa nær, at det ikke er værd at opholde Thinget med Betragtninger derom. Det er iøvrigt naturligt nok, at der kan være forskellige Meninger om denne Sag, da der som bekendt er Rogle her i Thinget, som slet ikke have ønsket, at Regjeringen skulde drive disse Baner, og Andre, som absolut strax vilde overdrage Driften for bestandig til Regjeringen; det er derfor en Selvsølge, at man her kan have forskellige Meninger og gjøre forskellige Anskuelser gjældende. — Jeg maa dog ved denne Leilighed bemærke, at naar jeg nu er fremkommen med den Paastand, at man helst bør lade Regjeringens Tidsbestemmelse blive staaende, er det aldeles ikke, fordi jeg troer, at det er gaaet daarligt med denne Drift; tværtimod, det er gaaet langt bedre dermed, end jeg havde ventet, at det vilde komme til at gaae. Det er imidlertid, ikke sagt, at det altid vil gaae saaledes, og det vil derfor være det Rigtigste, at Thinget skaffer sig en saa fordeelagtig Stilling med Hensyn til denne Sag, som det er muligt.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 72 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommende Lørdag Middag Kl. 1.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov af 8de Marts 1856 angaaende Oprettelsen af en Veterinær- og Landbohøjskole m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 821 ff.)

Sable: Det Lovforslag, som her foreligger, gaaer i sin § 2 ud paa endvidere at ansætte ved Landbohøjskolen to faste Lærere, som udnævnes af Kongen, een i Skovbrugsvidenskab og een i Botanik; tillige gaaer det ud paa en Udvidelse af Stipendiefonden, og